

§ 4.

Dansk Indfødsret kan ogsaa erhverves ved Naturalisation i Henhold til Grundloven 28de Juli 1866 § 51.

Naturalisation af en Mand omfatter hans Hustru og umyndige ægte Børn, saafremt ikke andet i det enkelte Tilfælde fastsættes.

§ 5.

Dansk Indfødsret tabes af den, som bliver Statsborger i et andet Land. Ved en Mand's Naturalisation i et andet Land taber hans Hustru eller umyndige ægte Børn, saafremt de ikke forblive her i Riget, dansk Indfødsret, men dog kun for saa vidt hans Naturalisation i vedkommende fremmede Land tillige medfører Erhvervelse af Statsborgerret sammesteds for dem.

Den, som ønsker at blive fremmed Statsborger, kan ved kongelig Resolution løses fra sit statsborgerlige Forhold til Danmark. Løsningen sker paa Betingelse af, at Ansøgeren inden en vis Frist skal være bleven Statsborger i et andet Land.

§ 6.

Dansk Indfødsret tabes endvidere af den Kvinde, som gifter sig med en Mand, som ikke har dansk Indfødsret.

Have Ægtefællerne Børn sammen forinden Ægtefæltets Indgaaelse, tabe Børnene ligeledes dansk Indfødsret, for saa vidt de ere umyndige paa det Tidspunkt, da Forældrene indgaa Ægtefælt. Ere de ved det nævnte Tidspunkt myndige, bevare de deres danske Indfødsret.

§ 7.

Har en dansk Mand eller ugift Kvinde efter sit fyldte 18de Aar eller Enke eller frafået Hustru efter Ægtefæltets Oplosning i et uafbrudt Tidsrum af 10 Aar haft sit Hjemsted i Udlandet, taber den paagældende sin Indfødsret, jfr. dog § 8, medmindre Fraværelsen skyldes et offentligt Hverv for den danske Stat, eller Indfødsretten forbeholdes ved en inden nævnte Tidsrums Udløb for vedkommende danske Gesandtskab eller Konsulat i Overensstemmelse med derom fastsatte Bestemmelser afgiven skriftlig Erklæring. Saa- dan Erklæring maa for vedvarende at have Gyldighed gentages inden hvert tiende Aars Udløb, regnet fra sidste Erklærings Afgivelse.

Afgangen til at afgive den nævnte Erklæring tilkommer dog kun den, som selv er udflyttet, og hans Børn, samt Enke efter saadanne.

Tabet af dansk Indfødsret efter denne Paragraf omfatter ogsaa vedkommende Mand's Hustru og umyndige ægte Børn, for saa vidt de ikke forblive her i Riget.

De i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser kunne ved Overenskomst med en fremmed Magt ophæves eller indskrænktes lige over for samme.

§ 8.

Den, som ifølge Bestemmelserne i § 7 har tabt dansk Indfødsret, men ikke er bleven Statsborger i et andet Land, generhverver sin Indfødsret ved at tage Hjemsted her i Riget eller selv uden dette ved særskilt Tilladelse af Kongen.

Generhverves Indfødsretten paa denne Maade af Manden, tilkommer den ogsaa hans Hustru og umyndige ægte Børn, selv om de beholde Hjemsted i Udlandet, og uden Hensyn til, om Ægtefæltet er stiftet eller Fødselen sket efter Mandens Tab af dansk Indfødsret og Ægtefæltet og Fødselen saaledes ikke oprindelig have begrundet dansk Indfødsret for Hustruen og Børnene.